

Imod den stemte bl. a. Danmark, Island, Norge, Sverige, USA og Storbritannien; Finland afstod.

4. Holland foreslog i et resolutionsudkast nedsættelse af en kommission til at anstille undersøgelser om politiske, økonomiske, sociale og undervisningsmæssige forhold i territoriet, at undersøge muligheden for en folkeafstemning under FNs opsig og muligheden af at bringe territoriet helt eller delvis under administration under en international udviklingsmyndighed. Dette forslag blev trukket tilbage.

5. Sovjetunionen forelagde et resolutionsudkast, hvori der krævedes betingelsesløs afskaffelse af kolonialisme senest i 1962. En kommission sammensat på grundlag af „ligelig repræsentation af de tre hovedgrupper af stater“ skulle træffe foranstaltninger til at virkeliggøre kolonierklæringen. Forslaget blev trukket tilbage.

6. Nigeria fremlagde et resolutionsudkast, der gik ud på, at generalforsamlingen højtideligt skulle proklamere, at alle koloniområder i Afrika skulle have uafhængighed inden 1. december 1970, at befolkningerne i disse områder skulle forberedes på at overtage ledelsen af deres anliggender, og at alle stater med besiddelser i Afrika med mellemrum skulle berette, hvilke skridt de havde taget til iværksættelse af dette program.

Udkastet indeholdt en opfordring til andre lande om at undgå, at det afrikanske kontinent blev delagtig i stormagternes ideologiske, politiske og økonomiske rivalisering. Forslaget blev trukket tilbage.

7. Endelig foreslog Mexico nedsættelse af et ad hoc-udvalg, som skulle have bemyndigelse til at afgøre ikke-selvstyrende områders øjeblikkelige status og eventuelt anbefale en tidsbegrænset FN-administration af områder, der endnu ikke var parat til fuldstændig uafhængighed. I resolutionsudkastet foresloges det også at henvise konflikter om spørgsmålet om suverænitet over ikke-selvstyrende områder til den internationale domstol. Forslaget kom ikke til afstemning.

Debatten.

Debatten var præget af en række indlæg om kolonispørgsmålet i almindelighed og en almindelig enighed om nødvendigheden af

en afvikling deraf. Kolonisystemet i den klassiske form blev betegnet som hovedårsagen til krige siden det 18. århundrede. Der blev forgæves fra afrikanske landes side opfordret til, at øst-vestsynspunkter og „den kolde krig“ skulle holdes uden for debatten.

Fra øststaternes side gentoges i flere debatindlæg påstandene om, at „kolonimagterne“ med amerikansk bistand fortsat modarbejdede koloniområdernes udvikling til uafhængighed og fortsatte den koloniale udbytning i form af den såkaldte „ny kolonialisme“; der henvistes også til „de vesttyske monopolars indtrængen“, hvor lande som Belgien og andre var blevet „drevet ud“.

Storbritannien gav udtryk for, at af de i det 19. århundrede eksisterende imperier var det kun det nuværende Sovjetimperium, der faktisk havde udvidet sig. Også landene i Europa burde være fri, og også de hvide mennesker fortjente selvbestemmelsesret, udtaltes det fra engelsk side. Storbritannien havde undladt at stemme for resolutionen om gennemførelse af kolonierklæringen på grund af formuleringen i dens indledning, men dette betød ikke, at Storbritannien ikke ville samarbejde med udvalget. Det var ikke nødvendigt at presse Storbritannien til at føre en politik, som det fulgte i kraft af sit eget program, som det havde indledt før FN, og som ikke var en følge af kolonierklæringen.

De Forenede Stater deltog ikke direkte i debatten herom, men udsendte et memorandum indeholdende en beklagelse af, at Sovjetunionen ikke havde kunnet afholde sig fra at udnytte FN-forum'et til misvisende angreb på en række lande. Dette memorandum indeholder en imødegåelse af de sovjetiske synspunkter og samtidig en redegørelse for sovjetiske kolonimetoder. Det anføres også, at Sovjets motiver er at aflede opmærksomheden i verdensorganisationen fra at samle sig om tilsidesættelsen af menneskerettighederne i den sovjetiske del af verden.

Af de konkrete kolonispørgsmål optog det hollandske forslag om at inddrage Vest Ny Guinea under et FN-styre en del af debatten, og interessen derfor genspejledes i de førnævnte resolutionsforslag.

Den politiske baggrund for disse var